

Det ser jo ganske simpelt ud; men hvis man ser lidt nærmere til, optaarne Vanskelighederne sig. For det første skal man finde en bestemt Race af Baciller — det lyder underligt, at Racen ogsaa her spiller en Rolle — som har tilstrækkelig Evne til at give Gift fra sig. Hvor underligt det end lyder, er det en Kendsgerning, at man uden at opnaa noget fyldestgørende Resultat har gjort Forsøg med omtrent 20 forskellige Baciller, som man havde taget af Patienternes Struber, ja! af stærkt angrebne Patienter, og at det kun var gennem Velvillie navnlig fra en Læge i Norge, som havde faaet en god Racebacil fra Udlandet, at man opnaaede at faa det, man havde Brug for. Man opererede i længere Tid dermed, idet Forsøgene stadig maatte fortsættes. Det gjaldt nemlig om at faa en saa giftholdig Bouillon som muligt. Men det er ikke nok at have en god Bacil. Naar man har faaet den bedste, man kan faa, kan man foretage Renkultur af den i Bouillon, man kan opstille Kolberne med Renkulturen i det samme Varmerum, hvor de holdes i samme Varmegrad som Blodets, nemlig 37 Gr. Celsius, og dog indtræffer det, at man, naar den bestemte Tid er omme, opdager, at ikke *en* af disse Bouillonflasker, besatte med de fortræffelige Baciller, har nogen *tilstrækkelig* Giftstyrke i den af Bacillerne beboede Kødsuppe. Man er nemlig kommen under Vejr med, at det særlig gælder om at have en saa *stærk* Modgift som mulig. Jo stærkere Indsprøjtningen med Toksinen er, jo stærkere kan man vente, at den Modgift er, man faar af Hestens Blod. Det er altsaa den første Vanskelighed. Den næste Vanskelighed er med Hensyn til Hesten, den levende Maskine, der skal frembringe Antitoksinen. Der er mangfoldige forunderlige Løner i Naturen, som man har svært ved at komme efter. Enkelte baade ældre og yngre Heste ere lidet modtagelige for Indsprøjtningen, reagere meget sent og give ingen videre Modgift, andre reagere hurtigt og give bedre Modgift. Man har ikke bestemte Regler at gaa efter; thi de Regler, der ere opstillede af fremmede lærde paa dette Omraade, slaa ikke til. Man lever i en Række af Forsøg Dag ud og Dag ind.

For nu at kunne bestemme Toksinens og Antitoksinens Styrke, maa man have en Gradmaaler, og dertil anvender man levende Dyr; fortrinsvis Marsvin. For at give de Herrer et Begreb om, hvor mange af disse Dyr man bruger, kan jeg meddele, at man har brugt et Hundrede Styk-

ker om Aaret til at bestemme Styrken af Bacillernes Toksin og Hestens Antitoksin. Disse Marsvin maa have nøjagtig samme Vægt, idet Vægten er Udgangspunktet for den Skala, man skal benytte; endvidere maa de have samme Sundhedsstyrke, Modstandsevne osv. Det er imidlertid vanskeligt at faa et passende Opdræt af Marsvin; men det er til Dels lykkedes ved Hjælp fra Zoologisk Have, hvor der er anlagt en stor Marsvinsstald. Dog, det har ikke være tilstrækkeligt, man har maattet hjælpe herpaa ved Indkøb. Ved Antitoksinprøven bruger man ogsaa Marsvin, idet man giver dem nogen Immunitet, Modstandsdygtighed ved Indsprøjtning af Serum. Efter et bestemt Tidsforløb sprøjter man en for et ikke immuniseret Marsvin dræbende Portion Gift ind i dem og maa-ler efter Virkningen Modgiftens Styrke over for Giften. Dette er altsaa i store Træk det System, der følges, og de Vanskeligheder, der knytte sig til den hele Virksomhed.

Naar imidlertid Serum ved bakteriologisk Virksomhed er blevet et almindeligt udbredt Lægemiddel her i Landet, saa skyldes det en anden Side af Sagen. Det skyldes den Omstændighed, at den Gang Laboratoriet ansøgte om Bevillingen til Fremstilling af Serum, paatog det sig at gøre Gengæld, som jeg sagde før, og det paatog sig tillige, hvad det ikke havde lovet andre, men rimeligvis havde lovet sig selv, at faa klare og bestemte Oplysninger fra Sygehuse og hos Læger rundt omkring i Landet om Virkningen af det Serum, der produceredes. Alle disse Forespørgsler til Læger og Sygehuse bleve fyldigt besvarede, og i det overvældende Antal Tilfælde var Svaret, at Virkningen var fortræffelig. Ærede Medlemmer ville have set af Folketingets Betænkning, at Dødsfaldenes Antal ere aftagne i en Række af Aar til henvend en Fjerdedel af, hvad de tidligere vare. Denne Række af Talstørrelser har imidlertid for mig ingen afgørende Betydning af den simple Grund, at den ikke er procentvis; der angives ikke, hvor mange Sygdomstilfælde der har været i de enkelte Aar. Deraf kan altsaa intet positivt ses. Men af Dr. Fibiger paa Blegdamshospitalet er der foretaget en Række interessante Forsøg, idet han i længere Tid hveranden Dag lod de Diferitispatienter, der kom ind paa Hospitalet, behandle med Serum, og lod dem, der indkom hveranden Dag, behandle uden Serum. Resultatet har da været, at af 484 Patienter omtrent Halvdelen er bleven behandlet med og om-